

Nr 497.

Av herr **Nyblom**, *angående särskild provinsialläkartaxa för de norrländska länen.*

I Norrland, där provinsialläkardistriktet i regel äro mycket vidsträckta, innebär hemkallandet av läkare en synnerligen dyrbar historia för den del av landsbygdsbefolkningen, som bor på längre avstånd från läkarstationen. Under mina resor i olika delar av Norrland ha till mig ofta framförts klagomål häröver, och man har påvisat, i vilket ogynnsamt läge landsbefolkningen här befinner sig i denna angelägenhet i jämförelse med folket i städerna och de större samhällena. Klagomålen torde vara berättigade. Visserligen medger kungl. kungörelsen av den 29 juni 1926 (Sv. förf.s. 293) statsbidrag till mindre bemedlade såväl beträffande läkararvodet som skjutsersättningen, men det är att märka att statsbidrag utgår med tre femtedelar enbart å dels den del av läkararvodet, som överstiger sju kronor, dels å resekostnaden för den del av läkarens resa, som faller utanför ett avstånd av tio kilometer från läkarstationen. Då till »mindre bemedlade» endast räknas sådana, som äro taxerade till inkomst- och förmögenhetsskatt till belopp ej överstigande 2,000 kr. och som icke äro ägare eller brukare av jordbruksfastighet med ett taxeringsvärde överstigande 10,000 kr., så ligger det i öppen dag, att stora lager av landsbygdsbefolkningen — utan att befinna sig i någon lysande ekonomisk ställning — äro utestängda från möjligheten att få statsbidrag. Den stora kostnaden för anlitaandet av läkare i hemmet torde hindra många att vända sig till läkare, även om det kan vara synnerligen nödvändigt att läkare kommer till den sjukes hjälp. Att sådant förekommit vitsordas i en till Riksförbundet Landsbygdens Folks förbundsstämma i fjol i Sundsvall riktad skrivelse från ombud för Västernorrlands och Norra Hälsinglands ortsförbund av RLF, vari det bl. a. heter:

»Fall hava skilda gånger inträffat, då mindre bemedlade genom allt för dyra och oöverkomliga kostnader för anlitaande av läkare och läkarevård och i samband därmed allt för högt tilltagna skjutsersättningar — delvis fastställda av respektive länsstyrelser — satts ur stånd att till livet rädda en anförvant eller en kär familjemedlem.»

Under alla förhållanden torde kunna fastslås, att den nuvarande ordningen icke är tillfredsställande. En omreglering bör komma till stånd, och jag tillåter mig därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till särskild provinsialläkartaxa för Gävleborgs, Jämtlands,

Västernorrlands, Västerbottens och Norrbottens län med hänsyn tagen till landsbygdsbefolkningens behov av lägre kostnader vid hemkallandet av läkare.

Stockholm den 23 januari 1936.

Georg Nyblom.
